

Holstein: Tiden er moden, og Øjeblikket er inde, tror jeg, til, at de politiske Partier paa Rigsdagen giver Befolkningen og de danske Erhvervskredse ren og klar Besked om deres erhvervspolitiske Program og deres Stilling til det toldpolitiske Spørgsmaal.

Stillingen forekommer mig i Øjeblikket at være mest uklar for det konservative Partis Vedkommende, ikke fordi Partiets Program paa dette Omraade savner Tydelighed, men fordi de Svingninger, som i den sidste Tid er foregaaet paa ledende Hold indenfor det konservative Parti, fuldkommen desavouerer Partiets Program paa det erhvervsmæssige og toldpolitiske Omraade.

Jeg skal tillade mig at minde om, hvorledes Partiets Program erhvervspolitisk er formet. Det erhvervspolitiske er i det konservative Folkepartis Program skudt i Forgrunden som en af de Hovedopgaver, det konservative Folkeparti agtede at sætte sine Kræfter ind paa at løse. Da det konservative Folkeparti stiftedes, formedes et Program for det nye Parti, et Program, der paa alle Omraader skulde svare til Tidens Krav og de Opgaver, der laa for, og det lød for det erhvervspolitiske Omraades Vedkommende saaledes:

„Partiet vil højne og styrke dansk Erhvervsliv, arbejde for Landbrugets Trivsel og Udviklingsfred, for Industriens, Haandværkets, for Handelens og Søfartens Fremme og Fiskeriets videre Udvikling. Til Opnaaelse af dette Formaal vil Partiet søge gennemført en national Traktat- og Toldpolitik, som kan sikre Landets Borgere, ikke mindst dets voksende Befolkning af mandlige og kvindelige Arbejdere, rigelig og lønnet Sysselsættelse i deres eget Land og derved forøge Landets Evne til i stigende Grad at tilfredsstille sit Forbrug ved eget Arbejde og standse den ved overdrevet Forbrug af fremmede Varer skabte Forgældning til Udlandet. I Overensstemmelse hermed vil Partiet kræve af Stat og Kommune, at de gaar i Spidsen med Hensyn til Benyttelsen af dansk Arbejde.“

Saaledes lyder det konservative Folkepartis Program med Hensyn til Erhvervs- politik og Toldpolitik, og dette Program, der blev udformet og vedtaget, saa vidt jeg erindrer i 1915 eller 1916, er ikke senere forandret, men tværtimod fremhævet og uddybet i efterfølgende supplerende Udtalelser paa konservative Landsraadmøder om Partiets erhvervspolitiske Stilling.

Jeg skal nævne, at i 1919 lyder Partiets

Landsraadmødes Udtalelse om Partiets Stilling paa det erhvervspolitiske Omraade saaledes:

„Grundlaget for Toldafgifterne er under den senere Tids rivende Prisudvikling blevet fuldstændig forældet, og allerede af Hensyn til den Vareoversvømmelse, der nu foregaar udenlands fra, som ganske vil kunne ruinere vor Industri og forarme den dertil knyttede Arbejderbefolkning, kræves derfor en gennemgribende Toldreform.“

Det er det konservative Folkepartis Program paa det toldpolitiske Omraade, og dette Program er ikke — det gentager jeg — blevet forandret. Det er fra 1919, det indrømmer jeg, og det er selvfølgelig andre Forhold i Øjeblikket, men i det store og hele er det i Virkeligheden lignende Krav, der fra et konservativt Synspunkt maa stilles under den nuværende Erhvervskrise som den Gang.

Og dette konservative Program er ikke alene ikke blevet forandret ved nogen efterfølgende Vedtagelse af konservative Landsraadmøder i Aarene derpaa, men det er yderligere blevet understreget den ene Gang efter den anden.

Jeg vil altsaa hævde, at dette Partis Program kan simpelt hen ikke forandres uden et konservativt Landsraadmødes Beslutning, og det kan ikke nytte noget, at konservative Rigsdagspolitikere kommer her og af venstretaktiske Hensyn og jeg ved ikke hvilke Hensyn, til ministerielle Interesser, til officielle og uofficielle Krav, hævder, at nu er Toldpolitikken traadt fuldstændig i Baggrunden, nu er dette et underordnet Spørgsmaal, som Partiet ikke længere skal føre frem som sit Programpunkt. (*Fraenkel:* Hvem hævder det?) Ja, det blev hævdet forleden i „Nationaltidende“, og saa vidt jeg ved, har ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller hævdet, at nu var den konservative Toldpolitik sunket tilbage i den Ubemærkethed, hvor den hører hjemme. Thi dette er i Strid med Partiets erhvervspolitiske Program, for efter Partiets Program er netop det toldpolitiske Spørgsmaal skudt særdeles i Forgrunden som en af de Opgaver, Partiet frem for alt maa anvende sine Kræfter paa at søge gennemført paa en eller anden Maade.

Nu skal jeg villigt indrømme, at det konservative Folkeparti i det Aar, som er svundet, ikke har haft lette Kaar. Jeg vil erindre om — og jeg skal her vende mig til Socialdemokratiets Stilling —, at Socialdemokratiet i Efteraaret 1926 gik til Valg paa Frihandel; jeg vil erindre om, at i